

UTÓSZÓ

A hazai mangánérc előfordulások – különösen Úrkút és Eplény – geológiájával, teleptanával, földtani fejlődéstörténetével jelentős számú cikk és tanulmány foglalkozott, elsősorban hazai szerzők munkásságának köszönhetően. Ezek a cikkek és tanulmányok általában egy-egy részterülethez kapcsolódtak, vagy egy szűkebb tudományos kérdéskört öleltek fel; az első átfogó részletes monográfia Magyarország mangánérc telepeiről és indikációjáról 2000-ben készült el (Polgári et al. (Eds.), 2000). Ezt követte 2006-ban Szabó Zoltán Bakonyi mangánérc bányászata című összefoglaló kötete, majd Bíró Lóránt és szerzőtársai Az úrkúti mangánérc archív adatainak reambulációja című munkája. Ez utóbbi kötet már a GeoLitera gondozásában jelent meg.

Az eplényi mangánércesedés mérete, gazdasági jelentősége messze elmaradt az úrkútitól, azonban kutatása számos tanulságot hordoz („eplényi áttolódás” problematikája, az ércesedés kor kérdései, minták kémiai vizsgálata), hogy csak néhányat említsünk.

E kötet tisztelgés Szabóné Drubina Magda munkássága, valamint a Szegedi Tudományegyetem Ásványtani, Geokémiai és Kőzettani Tanszékének kiváló tudósa, Grasselly Gyula akadémikus emléke előtt. A húsz éve elhunyt nemzetközi hírű geokémikus legfontosabb tudományos eredményeit éppen a magyarországi mangánérctelepek vizsgálatával érte el.

A GeoLitera főszerkesztője ezt a könyvet elsősorban geológusoknak, bányászati és kohászati szakembereknek, a környezetvédelem területén dolgozóknak, valamint a természettudományok iránt érdeklődő széles közönségnek ajánlja. A földtudományok oktatására és kutatására szakosodott intézmények és egyetemek számára a kötetben bemutatott ismeretek szintén hasznosak lehetnek.

Pál-Molnár Elemér
sorozatszerkesztő

2011. november

Dupla vágányú ereszke a Ny-i bányamező +303 mA szintjéről a +280 mA szintre
Fotó: Kovács Zoltán, Brenn József